

Motioner på stadgarna

D1 ENSKILD

Rotation, sprid makten

Vi är ett parti som har en grundläggande stark teoretisk grund i frågor som rör jämställdhet, rasism och mångfald. Vi har, med all rätt, fokus på en intersektionell maktanalys för att förklara exkluderande mekanismer.

Men vi är också ett parti som verkar inom dessa ramar, därför bör det inte vara främmande för vårt parti att arbeta aktivt för att motverka att olika maktstrukturer som påverkar oss.

Genom åren så har olika motioner skickas in som pekar på behovet av att införa rotationsprincip även i kommuner. svaret har varit att det skulle kunna vara kontraproduktivt, eller att det i vissa kommuner varit omöjligt. Partistyrelsen har visat att 68 % har suttit 1 eller 2 mandatperioder innan avgång och att det är ett skäl till att det inte behövs ha en rotationsprincip.

Vi anser att det är feltänkt. Ja många lämnar efter en eller två mandatperioder, men analysen bör inte stanna där. Analysen bör även ha med, varför lämnar så många efter en eller två? Kan orsaken vara en organisation som inte är anpassad att ta emot förtroendevalda som inte har expertkunskap eller som inte har suttit på politiska poster tidigare? Kan det vara så att det finns förtroendevalda som suttit så pass länge att det inte är hållbart för en organisation? Dessutom så är det en demokratifråga, vi ska inte bli ett parti där folk har politik som yrke.

Yrkande

att skapa rotation i ALLA nivåer, genom att begränsa antal mandatperioder som en sitter på förtroendeuppdrag. Vilket skapar nya öppningar för underrepresenterade grupper att komma in

Lorena Delgado, Skärholmen, Juliana Gristelli, Västra Södermalm, Gilda Cordova, Järfälla, Robert Mjörnberg, kommunalvännern, Alfonso Cornejo Huddinge, Rudy Espinoza, Skärholmen, Niklas Vanhainen, Hägersten-Liljeholmen, Ebba Karlström, Hammarby Skarpnäck, Amal Yazigi, Solna, Daniel Delgado, Nereyda Tuesta de Ramirez, Skärholmen, Rezan Labady, Nacka

D2 ENSKILD

Även männen ska vara med

Enligt stadgarnas § 21 ska kvinnor vara representerade i valda organ och på förtroendeposter med minst 50 procent om inte synnerliga skäl förhindrar detta. Det betyder omvänt att män ska vara representerade med högst 50 procent om inte synnerliga skäl föreligger. Med dagens skrivning kan vi alltså välja organ etc. utan manlig representation.

På sikt, när partiet uppfattar sig som jämställt, anser jag att regeln borde omformas så att båda könen bör vara representerade i intervallet 40 – 60 %. Men då vi ännu inte nått dit är det fortfarande motiverat med en regel om minst 50 % kvinnlig representation. Jag anser dock att det är av värde att säkerställa att även män finns representerade i valda organ.

Jag föreslår därför att stadgarna kompletteras så att män ska vara representerade med minst en tredjedel men som mest till 50 % i valda organ och på förtroendeposter om inte synnerliga skäl föreligger.

Yrkande

att Vänsterpartiets stadgar § 21 kompletteras med innebörden att män ska vara representerade med minst en tredjedel men som mest till 50 % i valda organ och på förtroendeposter om inte synnerliga skäl föreligger

Jacob Johnson, Uppsala

D3 ENSKILD

Personval

Enligt våra stadgar § 22 gäller: ”Vid personval krävs för att bli vald mer än hälften av vid valet avgivna godkända röster. Om inte tillräckligt antal kandidater uppnår detta röstetal företas omval mellan de ej valda som fått flest röster. I omvalet deltar högst dubbelt så många kandidater som skall väljas. De som i omvalet fått flest röster förklaras valda.”

Såvitt jag vet är Vänsterpartiet det enda riksdagsparti som har denna paragraf.

Jämför t.ex. med Socialdemokraternas nuvarande stadgar § 5 Val av ombud till partikongress Moment 14:

”Valda ombud är den eller de som i varje valkrets erhållit högsta röstetal. Suppleanter är de som kommit de valda närmast. Suppleanter kallas in i den ordning som de erhållit röster. Vid lika röstetal avgör lotten”

Vår paragraf har funnits länge och tanken bakom paragrafen är nog att ”skydda” partiet från besvärliga minoriteter men innebär samtidigt dels byråkratiskt krångel vid t.ex. val av kongressombud som kan kräva ganska så många slutna omröstningar sent under en valkonferens med t.ex. risk för att en del konferens ombud av tidsskäl måste avvika från mötet, och dels – vilket i och för sig är meningen – att vissa medlemmar som vill förändra partiet i en viss riktning förhindras att bli kongressombud trots att de kanske representerar 40 % av distriktets medlemmar. Jag menar att det är en gammeldags klåfingrig kontrollregel som bör strykas.

Yrkande

att nuvarande stadgar § 22 upphävs

Jacob Johnson, Uppsala

D4 ENSKILD

Demokratisera kongressombudsvalet – Stadgan §22, §94

Den här motionen är alldeles för lång. Vi vet om det. Samtidigt tror vi att just den här motionen behöver vara väldigt lång för att vi ska kunna förklara den på ett pedagogiskt sätt utan att bli alltför retoriska. Motionen går ut på att vi ska ändra system för att välja kongressombud från det majoritetsvalssystem vi har idag till ett system med en röst per person. Från elektorat till parlamentarism.

Våra exempel

Vi kommer genomgående att använda två påhittade motsättningar inom partiet i den här motionen för att illustrera våra exempel. Båda exemplen är fäniga och bara för att illustrera principer. Det första exemplet är frågan om spenat ska bli en ny nationalrätt vilket 40 % av partiets medlemmar tycker och 60 % är mot. Spenat: 40 % för, 60 % mot. Det andra exemplet vi använder oss av är frågan om vilken glass som ska serveras på kongressfesten. 45 % vill ha komjölkglass, 35 % vill ha havremjölkglass och återstående 20 % vill ha rismjölkglass. Exemplen kommer inte att kopplas ihop utan användas var för sig. Exemplen symboliserar för partiet frågor så viktiga att de direkt avgör hur medlemmarna röstar i kongressombudsvalet. Om inte annat sägs ska i varje valsituation i motionen väljas 4 ombud med 200 röstande.

Problem med dagens system

Idag väljer vi kongressombud på samma sätt som vi väljer styrelser. Vi bestämmer hur många som ska

väljas, alla som vill kandiderar och sedan röstar vi med samma antal röster som det ska väljas ombud. Det är ett system som är bra när det ska väljas en styrelse, som ju ska leda och styra arbetet och behöver ha en majoritet bakom sig. Det är samtidigt ett, i vårt tycke, dåligt system för att välja ombud på. Låt oss förklara varför.

1. En stor minoritet kan bli utan representation. Eftersom det krävs hälften av rösterna för att bli vald röstar medlemskåren på de som är mot spenat varvid den stora minoritet som är för spenat inte alls representeras på kongressen.

2. En relativ majoritet kan bli utan representation. Om de som önskar vegetarisk glass samordnar sig kommer den relativa majoriteten som önskar komjölksglass att inte representeras på kongressen.

3. Vid ett stort antal kandidater kan en majoritet bli utan representation. För att bli vald krävs hälften av rösterna. Om de mot spenat har 16 kandidater och de för spenat 8 kandidater, och rösterna fördelas jämnt, kommer de kandidater som är mot spenat att få $120/16=7,5$ röster var men de för spenat kommer att få $80/8=10$ röster var. I en andra valomgång finns sålunda enbart kandidater för spenat trots att medlemskåren är mot spenat.

4. Tendensbildning. Vid upprepade resultat likt de ovan skisserade kan medlemmar välja att organisera sig inom partiet för att få representation på kongressen. Vi kan då få partier inom partiet. Mer om hur stadgan uppmuntrar till tendensbildning går att läsa på <http://bit.ly/vtendens>

5. Alla medlemmars lika rättighet. I det nuvarande systemet är din röst bara värd något om den är en del av majoriteten. I ett mindre distrikt, 200 medlemmar, ger 100 röster 3 ombud. Men i ett större, 2000 medlemmar, ger 100 röster inga ombud. Däremot ger 1000 röster 20 ombud (ungefärliga siffror).

6. Brevröstsystemet. Det brevröstsystem som partistyrelsen beslutat om de senaste kongressombudsvalen är väldigt trasigt. Mer om det kan du läsa på <http://bit.ly/brevrost>

7. Då personer med tydliga åsikter utanför partiets mittfåra väljs bort av de som inte håller med riskerar kongressen att likriktas och partiets utveckling hämmas. Detta genom att de som driver en tydlig linje inte får en majoritet av rösterna.

Vårt förslag till lösning

Vi vill se ett kongressombudsvalssystem som utgår från principen om en medlem – en röst. Ett system där åsikter från hela partiet får plats. Inte bara de som redan vunnit gehör av en majoritet. Vi kan inte införa ett rakt personröstsystem då det skulle innebära konstigheter i form av ojämn fördelning av röster vilket kan ge väldigt skumma resultat. Inte heller vill vi införa någon form av majoritetsvals-system å la det brittiska vals-systemet eller någon form av partival inom partiet. Efter noggrann analys, som dessutom stärkts under åren, en liknande motion som denna har lagts tidigare kongresser, har vi kommit fram till att det vettigaste, smidigaste och mest demokratiska systemet för vårt kongressombudsval är STV-systemet. Single Transferable Vote. Enskild överförbar röst. (För vals-systemsnördar kan nämnas att vi använder Wrights implementering och Droop-formeln.) Systemet fungerar som så att en som röstande rangordnar sina preferenser. Personen en helst vill se som ombud ger en siffran 1, den en näst helst vill se som ombud nummer 2 och så vidare och röstar således på så många en vill. Som röstande är det således lätt att hantera vårt system. En rangordnar kandidaterna efter vem en tycker bäst företräder de egna åsikterna. Som rösträknare eller valadministratör är det lite krångligare, men inte så mycket. Först behöver en bestämma hur många röster som behövs för att bli vald. Med det nuvarande systemet är det mer än hälften. Så med 200 röstande krävs 101 röster. Med STV-systemet (med Droopformeln) krävs det $\lceil \frac{\text{antalet röstande}}{\lceil \frac{\text{antalet mandat som ska tillsättas}}{4} \rceil + 1} \rceil + 1$. Det är lättare än det verkar. Om vi ska tillsätta fyra mandat, och har 200 röstande skulle man kunna tänka att det krävs 50 röster (eftersom $50 \cdot 4 = 200$). Men det räcker med $200 / (4 + 1) + 1 = 41$ röster. För när fyra personer fått 41 röster kan ingen mer få 41 ($200 - 4 \cdot 41 = 36$). När en bestämt hur många röster som krävs är det bara att börja räkna. Pondera att en kandidat får 82 röster (som nummer 1). Det är dubbelt så många som behövs för att bli vald. Då fungerar systemet så att den delen av rösten som inte behövs överförs till nästa person på valsekeln. I det här fallet halva rösten ($1/2$). Så fortsätter en så långt det går. När inga fler röster kan överföras och inte tillräckligt många är valda, plockas den kandidat med färst (minst antal) röster bort och dennes röster överförs till nästa steg i rangordningen. I grund är det inte särskilt avancerad matte, en god förståelse av grundskolematte räcker. Men det är mycket och krångligt om det ska göras för hand. Därför krävs datorstöd för rösträkningen. Det är inte ett särskilt avancerat program men det behöver utvecklas. Flödesschemat för systemet går att se på <http://bit.ly/stv-wright> och det går att läsa mer om systemet på <http://bit.ly/stv-v>

Fördelar med vårt förslag: alla de problem som vi skisserar ovan löser sig med vårt förslag.

1. Med vårt förslag kommer 40 % av ombuden att vara för spenat och 60% mot. Förutsatt att det finns tillräckligt med ombud för att få en dylik fördelning, med fyra ombud blir det 3 mot och 1 för spenat.

2. Alla tillräckligt stora åsikter får representation. Med fyra ombud får komjolk 2 ombud, havremjolk 1 ombud och det sista ombudet går till antingen havremjolk eller ris mjolk beroende på vad komjolkfolket har röstat på i andra hand.

3. Även vid ett stort antal kandidater fungerar modellen. Enskilda kandidater åker ut men de med stöd blir kvar och den slutliga fördelningen blir representativ.

4. Istället för att lägga tid på att söka stöd för sin linje i distriktet kan kraften läggas på att agera utåtriktat. Det räcker med ett proportionerligt stöd för att bli vald. Det gör att åsiktsriktningar och prioriterade frågor inte behöver organiseras. En röstare på de som tycker ungefär likadant som en själv. Vidare gör det att kandidater som har starkt stöd i en del av distriktet, men som kanske är okänd i andra delar, kan väljas även om en stor del av distriktets medlemmar inte känner till hen.

5. Alla medlemmar får ungefär lika stor makt. Inte exakt, eftersom ombudsfordelningen till distrikten inte ger exakt proportionalitet med medlemsantalet. Men på ungefär samma nivå som allas röster är lika mycket värda i riksdagsvalet. 100 röster ger ett mandat (ungefärlig siffra, inte alls exakt) i hela landet istället för alldeles olika.

6. Med vårt system räcker det med en brevröst. Systemet räknar ju ut "automagiskt" alla ombud. Och vi förutsätter att folk i första hand vill ha de kandidater de ville ha som ombud som suppleanter om de inte blir valda till ombud. Vi förutsätter också att folk vill ha de personer de placerat precis utanför "valbar plats" som suppleanter om alla de de röstat på i första hand blir valda.

7. Om den tydliga åsikten har tillräckligt stöd kommer den representeras på kongressen.

Vidare ger vårt system kongressen större legitimitet. Alla medlemmar har någon de röstat på på plats. Med dagens system, och förrföra kongressens medlemssiffror, kan det hypotetiskt vara så att hälften av partiets medlemmar -1 inte har röstat på någon av de ombud som är på kongressen. Så skarpa linjer finns inte (som tur är) men visar ändå på hur galet systemet är för kongressombudsval. Systemet ökar också partiets utvecklingstakt. Vi är marxister. Vi vet att motsättningar utvecklar partiet. Med vårt system kommer fler åsikter finnas representerade på kongressen vilket gör att partiet blir bättre. Vårt system ger större ansvar till varje ombud att tänka själv och motverkar tendensen till distriktslinjer. Även ekonomiskt är vårt system till fördel för partiet. Vår uppskattning är att kostnad för framställning av mjukvara för underlättande av rösträkning understiger kostnaden för extra brevröstning. Med nuvarande system kan det krävas upp till fyra omgångar brevröster för att få fram ombud och suppleanter (och med PS väldigt bristfälliga brevröstningsimplementering (se ovan) tre omgångar (även om PS förmodligen själva hävdar två omgångar)).

Yrkande

att till slutet av §22 föra in skrivningen: Kongressombud väljs genom särskild ordning specificerad i §94

att §94 i stadgan ändras från: "§ 94. Valordning för val av kongressombud fastställs av partistyrelsen. Valen genomförs med slutna valsedlar. Distriktsstyrelsen ansvarar för genomförande av valen och rapportering av resultatet." till "§ 94. Val av kongressombud sker genom användande av Wrights implementering av Single Transferable Vote-systemet. Valordning för val av kongressombud fastställs av partistyrelsen. Valen genomförs med slutna valsedlar. Distriktsstyrelsen ansvarar för genomförande av valen och rapportering av resultatet."

att Partistyrelsen ges i uppdrag att i god tid för nästa kongressombudsval ta fram mjukvara för att möjliggöra ett kongressombudsval enligt det system som föreslås i motionen

Jesper Berglund, Backa, Mats Heden, Herrljunga

D5 ENSKILD

Förändring av stadgar kring val av delegater till partikongressen

Vårt nuvarande valsystem leder nästan alltid till att det behövs göras två valomgångar då sällan samtliga kandidater erhåller minst 50 % av rösterna från de röstberättigade medlemmarna. Vilket leder till att ett extra val utlyses för att uppfylla stadgarna.

Denna form av val känns både omodern och orättvis. Systemet kan också användas av större partiföreningar för att ”taktikrösta” genom att uppmana sina medlemmar att enbart rösta på hälften av de egna delegaterna i första valomgången, för att därefter rösta på resterande i den andra och på det sättet få med alla sina föreslagna delegater som kongressombud.

Vidare känns systemet med ett särskilt val för att utse ersättare märkligt.

Yrkande

att stadgarna ändras så att kravet på minst 50 % av röstberättigas röster tas bort vid val till partikongressen

att medlemmar som får flest röster utses till representanter till kongressen och de som kommer efter det tilldelade delegatantalet utses till ersättare

Gert-Olof Juhrich, Thord Kristiansson, Ängelholm

D6 ENSKILD

Stärk arbetet på högskolorna och universiteten

Vi är på väg in i ett valår. Universitet och högskolor är viktiga arenor för att nå ut till många väljare. Mer än 350 000 individer läser något på en högskola ett vanligt år. Vänsterpartiet brukar i valrörelser samarbeta med Vänsterns studentförbund.

Idag finns dock Vänsterns studentförbund på endast ett handfull platser.

Särskilt i mindre städer med lärosäten har Vänsterns studentförbund svårt att starta upp eftersom man ofta hamnar i en konkurrenssituation med Vänsterpartiet och Ung Vänster om medlemmarna. Det är också mer omständligt att starta upp en ny förening tillhörande ett annat förbund med egna stadgar att hålla koll på.

För att förenkla och för att vi inte ska missa möjligheten att organisera fler vänsterstuderande föreslår vi att som komplement till geografiska partiföreningar och branschföreningar i städerna införs möjligheten att starta högskoleföreningar.

På många av Sveriges lärosäten krävs det att det finns en lokalt på lärosätet förankrad förening för att få komma in i dess lokaler. Möjligheten att skapa studerandeföreningar är på de flesta universitet och högskolor en förutsättning för att få komma dit och kampanja eller anordna möten.

Vänsterns studentförbund är och har alltid varit som starkast på traditionella studieorter med universitet. De regionala högskolorna är en viktig arena för att nå och organisera människor som kommer från studieovana hem, därför är det av största vikt att det finns en mer synlig vänster där.

Yrkande

att i §25 första mening efter ”kommundel” lägga till ”lärosäte”

att det i stadgarna §25 lägga till en ny tredje mening ”Studerande och högskoleanställda på lärosäte eller studieort kan även bilda högskoleförening”

att det i stadgarna §25b efter ”arbetsgivare” lägga till ”eller högskoleförening”

Elin Melander, Norrköping, Hanna Gunnarsson, Lund

D7 ENSKILD

Arbetsgrupp stadgeändring för partiföreningarna

Det finns många partiföreningar i våra distrikt som är små vilket gör att makten i partiföreningen innehåses av några få individer oftast män i alltför många år. Allt som oftast kan de sitta på sina poster upp till tjugo år och det innebär att många inte får chansen att inneha en post i dessa styrelser. Allt som oftast är det Kvinnor som får stå tillbaka och se på medan männen styr. Det måste vi göra någonting åt. Urklipp stadgarna:

Partiföreningens styrelse

40. Partiföreningens ordförande respektive kassör kan väljas av årsmötet i separata val. Om så inte sker, utser styrelsen inom sig ordförande och kassör. Styrelsen utser därutöver de poster som anses behövliga.

41. Styrelsens och revisorernas mandatperiod är ett år.

42. Styrelsen, som är ansvarig inför årsmötet, leder och utvecklar partiföreningens verksamhet politiskt och organisatoriskt, ansvarar för partiföreningens ekonomi och administration samt kallar till och förbereder regelbundna medlemsmöten.

43. Styrelsen har arbetsgivaransvar för av partiföreningen anställd personal och sluter avtal.

44. Styrelsen ansvarar för att partiföreningens handlingar och föremål förvaras och bevaras på ett betryggande sätt.

Yrkande

att en arbetsgrupp tillsätts av partistyrelsen

att en maxgräns för sammanlagd mandatperiod tas fram så att andra medlemmar släpps fram för uppdrag i partiföreningarna

att en stadgeändring i stadgarna ”Partiföreningens styrelse” tas fram av arbetsgruppen till nästa kongress för beslut

Christine Bagger, Skinnskatteberg

D8 FYRBODAL (att-sats 1), ENSKILD (1 och 2)

Människor som är i föreningar, på arbetsplatser, i familjer och i varandras liv hamnar i konflikter. Det kan man vetenskapligt konstatera. Eftersom vi i Vänsterpartiet liksom i samhället i stort kommer från olika bakgrunder och därför har olika konflikthanteringsstrategier blir det ibland bra och ibland väldigt dåligt. När det blir dåligt så finns det inga vinnare och det är ett slöseri med de goda krafter som faktiskt finns inom partiet.

När konflikter inte hanteras och när det handlar mer om känslor och personer snarare än om fakta och ett aktivt lyssnande så river det håll i föreningarna och många tar inte styrelseuppdrag eller parlamentariska uppdrag. Ibland går det så illa att människor avsäger sitt medlemskap eller blir uteslutna ur partiet. Infekterade konflikter är kontraproduktivt och särskilt skadligt för en liten förening som Vänsterpartiet.

Vänsterpartiet ställer krav på arbetsgivare att man ska ansvara för en god arbetsmiljö samt att samhället ska se till att människor som bor här känner sig trygga och välkomna. Utifrån det förhållningssättet så borde det även gälla bland oss själva. Vi måste internt arbeta med det som vi kräver externt.

Yrkande

att lägga till skrivelsen ”att jobba med ett systematiskt konflikthanteringsarbete” i DS uppdrag i stadgarna under paragraf 73

att Partistyrelsen tar fram en konflikthanteringsstrategi/handlingsplan som ska gälla i Partistyrelsen, Distriktsstyrelser och de lokala partiföreningensstyrelserna

Charlott Zsoldos, Youssef Al Khous, Kim Ljungcrantz, Halmstad, Eva Espling, Uddevalla

Distriktsstyrelsens beslut, Fyrbodal 2017-10-29: Distriktsstyrelsen delar motionärernas uppfattning om att interna konflikter i partiet kan få förödande konsekvenser. Det är därför viktigt att det finns ett strategiskt arbete för att motverka interna konflikter, och att detta är en av distriktsstyrelsernas viktiga uppgifter. Distriktsstyrelsen beslutar därför att ställa sig bakom den första att-satsen i motionen.

Distriktsstyrelsen ser det också som mycket värdefullt att det finns någon form av handledning från partiet centralt när sådant efterfrågas. Ett konflikthanteringsdokument finns redan att ta del av och även att rekvirera från partiet centralt. Distriktsstyrelsen uppfattar att andra att-satsen redan är tillgodosedd och lämnar denna utan ställningstagande.

D9 ENSKILD

Deadline för motioner, ombudsansmälan och motionssvar vid extra kongress

Stadgarna: § 83, § 99 och § 100

För en ordinarie kongress ska motioner skickas till PS senast 3 månader innan kongressen, ombud anmälas senast 6 veckor innan kongressen och motionssvar skickas ut av PS senast 1 månad innan kongressen.

För en extra kongress behöver dessa deadlines senareläggas, eftersom en extra kongress kan kallas till med bara 2 månaders varsel. Jämför med § 65 och § 66 i nuvarande stadgar som tydligt anger olika deadlines för motioner och motionssvar vid ordinarie och extra distriktsårskonferenser.

Yrkande

att ”Vid extra kongress enligt § 81 skall motioner vara partistyrelsen tillhanda senast en månad före dess genomförande.” läggs till i slutet av § 83

att ”Vid extra kongress enligt § 81 skall ombud anmälas senast tre veckor före dess genomförande.” läggs till i slutet av § 99

att ”Vid extra kongress enligt § 81 sänds motioner med partistyrelsens och programkommissionens yttranden samt övriga förslag från partistyrelsen till partiföreningar och ombud senast 2 veckor före dess genomförande.” läggs till i slutet av § 100

Johan Zandin, Linné

D10 HALMSTAD

Minska partiföreträdarnas partiskatt

Stadgarna, §127

Partiskatten är bra av flera anledningar; dels ger den partiet en starkare ekonomi, dels ser den till att våra politiker inte lever i en ekonomisk verklighet som skiljer sig alltför mycket från gemene person. Den principen är bra och ska bibehållas.

I gällande stadgar för Vänsterpartiet framkommer att personer med politiska förtroendeuppdrag som ger arvode överskjutande 5/8-dels basbelopp netto ska efterskänka det överskjutande beloppet till partiet. Med hänsyn till omfattningen av dessa uppdrag – som pågår dygnet runt, och kan ha stor påverkan på privatlivet, med flera tjänsteresor, en stor mängd oregelbunden arbetstid och stundtals är mycket arbetsintensivt är det rimligt att personerna som omfattas av detta får behålla en större del av de arvoden de får.

Yrkande

att i stadgarnas §127 ändra ”5/8-dels basbelopp” till ”6/8-dels basbelopp”

D11 ENSKILD

Årlig verksamhetsberättelse från riksdagsgruppen

I gällande stadgar framgår av § 129:

129. Riksdagsgruppen upprättar årligen en offentlig berättelse över sin verksamhet.

Dessvärre har riksdagsgruppen de senaste åren inte följt de fastlagda stadgarna. Då detta påpekats har man hänvisat till olika rapporter som lämnats till partistyrelsen. Detta strider enligt min uppfattning mot stadgarnas krav på en offentlig årlig berättelse. Det måste betyda dels att riksdagsgruppen en gång per år lämnar en samlad skriftlig berättelse, precis som t ex en distriktsstyrelse, och att den dessutom är offentlig och därmed tillgänglig för allmänhet, framtida forskare mm, vilket har ett stort egenvärde. I berättelsen bör framgå t ex riksdagsgruppens sammansättning, eventuella förändringar under året, utskottsfordelning och en beskrivning av gruppens arbete under året, viktiga frågor som diskuterats i riksdagen mm.

Dessvärre föreslås i partistyrelsens stadgeförslag till kongressen att § 129 ska förändras så att kravet på en offentlig årlig berättelse tas bort och ersätts med (icke offentliga?) rapporter till partistyrelsen.

Yrkande

att nuvarande stadgar § 129 behålls

att det uppdras till riksdagsgruppen att årligen lämna en offentlig samlad berättelse i enlighet med motiveringen ovan

att avslå partistyrelsen förslag till stadgeändring av § 129

Jacob Johnson, Uppsala

D12 ENSKILD

Kongressbeslutad riksdagslista

Partiet har mycket att vinna på att låta kongressen besluta om vilka som ska representera oss i riksdagen. Att som idag upprätta riksdagslistor via distrikten innebär en rad hinder i relation till målet om en riksdagsgrupp som bidrar till ökad popularitet och större genomslag för vår politik.

En uppenbar brist är att vi inför ett val inte alls kan ta hänsyn till hur väl ledamöterna kompletterar varandra. Vi kan få en riksdagsgrupp som uteslutande består av kulturintresserade politiker, men helt utan dem med erfarenhet och intresse för utbildningspolitik. Vi kan ha partiets mest populära och begåvade talang i ett distrikt som hel saknar rimlig chans att få in en ledamot i riksdagen. Flera distrikt saknar helt möjligheten att påverka vilka som representerar oss i riksdagen. Vi kan få en riksdagsgrupp som till 80 procent består av män om dessa råkar toppa listorna, även om listorna består av flest kvinnor totalt sett. Kvinnors representation i riksdagsgruppen har minskat, vilket åter aktualiserar denna motion.

Att låta kongressen besluta om riksdagslista eller listor innebär flera fördelar:

För det första; riksdagsgruppen blir ett lag. Ledamöternas olika bakgrund, förmågor, ambitioner och förutsättningar kan vägas mot varandra, vilket idag är omöjligt.

För det andra; personer partimedlemmarna vill se valda får en chans att bli valda, även om kandidaterna är bosatta i ett distrikt utan riksdagsmandat. Medlemmar kan via sina kongressombud påverka hela riksdagslistan.

För det tredje; ledamöterna väljs av den församling som representerar dem ledamöterna i vardagen kommer att svara inför, medlemmarna i hela partiet.

För det fjärde; väljaren ges möjlighet att få intryck av och välja personer som är välbekanta för och omtyckta av väljaren, även om personerna inte kommer från det egna distriktet.

För det femte; riksdagsledamöterna kan redan i valrörelsen profilera sig i olika politiska frågor. Vi blir på det sättet mer synliga och aktiva i relation till fler intressen och väljargrupper.

För det sjätte; de mycket höga krav som idag ställs på varje distrikts valberedning kommer nu att kunna ställas på en enda central valberedning vilken kan ges bättre uppbackning i sitt arbete.

För det sjunde; sannolikheten för att en ledamot främst väljs utifrån sina förmågor att bidra till partiets nationella mål ökar.

För det åttonde; möjligheten att säkerställa en rättvis geografisk spridning och därmed distriktsförankring hos riksdagsledamöter ökar.

Partistyrelsen har vid tidigare kongress avstyrkt förslag om en eller flera kongressvalda listor. Det huvudsakliga argumentet från partistyrelsen gick då ut på att ledamöternas koppling till distriktet försvagas. Men i själva verket är det precis tvärtom. Idag är kopplingen till distriktet extremt varierande. Detta eftersom ledamöterna i sin vardag ansvarar för olika sakpolitiska områden och dessa områden täcker över hela landet. Dessutom saknar flera distrikt ledamöter i riksdagen idag och har därmed ingen koppling alls. Med en eller flera nationella listor ges samtliga distrikt möjlighet att via kongressen, där alla distrikt är representerade, ha inflytande över riksdagsgruppens sammansättning. Det är ju ett sätt att förstärka distriktets koppling till hela riksdagsgruppen, inte ett sätt att försvaga den.

Partistyrelsen har även anfört att det är med omsorg för de mindre distrikten en kongressvald lista ska avstyrkas. Men befolkningssammansättningen i flera län gör att partiet inte ens med kraftigt förbättrade valresultat har särskilt goda, om ens några, förutsättningar att få in en representant i riksdagen. Att små distrikt har mindre inflytande på kongressen än stora distrikt kan ses som ett problem; men att med sådan argumentation låta en liten möjlighet till påverkan ersättas av en än mindre eller helt uttraderad möjlighet till påverkan kan knappast ses som en väg framåt.

Partistyrelsen har även framfört att val av riksdagslista tar värdefull kongresstid i anspråk. Det är en rimlig invändning om man anser att kongressens tid är viktigare än distriktskonferensernas tid eller om man anser att vår riksdagsgrupps sammansättning är en fråga av mindre betydelsefull karaktär.

Att en kongressbeslutad riksdagslista skulle ställa stora krav på valberedningen har också framförts av partistyrelsen. Just det krävande i att vaska fram riksdagskandidater är en av poängerna med att låta en central valberedning ta fram ett förslag istället för distriktets valberedningar. Valberedningen får då helt andra förutsättningar att rusta sig med den kunskap och det tjänstepersonsstöd som behövs för att erövra de insikter som är nödvändiga för att kunna bedöma vilka kandidater som kan tänkas bäst lämpade att representera vårt parti i riksdagen.

Yrkande

att Vänsterpartiets kongress blir ansvarig för att besluta om lista eller listor till riksdagen

att partistyrelsen ges i uppdrag att till nästa kongress lägga fram förslag till nödvändiga stadageändringar för att partiet ska kunna gå till val med en eller flera kongressbeslutade listor till riksdagen

att förändringarna ska träda i kraft och vara gällande i valet 2022

Tobias Smedberg, Uppsala

D13 ENSKILD

Effektivisera och demokratisera regionpolitiken

Idag finns det en region i landet, Västra Götalandsregionen, där flera distrikt delar på ett regionalt parlament. Det är i dagsläget en anomali, men diskussioner pågår runt om i landet och vi vet inte när/om det följs av fler sådana regioner.

Våra stadgar innehåller ingenting om hur vi ska hantera en sådan utveckling. I stället har partistyrelsen tagit stadgar för någonting som kallas Vänsterpartiets representantskap i Västra Götalandsregionen. Det är dags att införa en struktur i stadgarna som passar alla framtida regioner och som dessutom beslutas av den instans som ska besluta om stadgar – kongressen.

Varför föreslår vi då inte ett system som utgår från dagens representantskap? Därför att dagens representantskap inte fungerar. Det kommer heller inte fungera med de förändringar som partistyrelsen tidigare beslutat om.

Representantskapet handlar inte om medlemmar som kommer tillsammans för att utveckla den viktiga regionpolitiken och samarbeta och leda regionfullmäktigegruppen. Det är ett uttryck för distriktsamverkan som mest har formen av en diskussionsklubb som saknar styrka och förankring i partiföreningarna. Det har i sin tur lett till att det är svårt att få folk att ställa upp till representantskapet.

Representantskapets styrelse som är tänkt att samverka med regionfullmäktige är inte fullt ut demokratiskt vald. Representantskapets årsmöte väljer den inte som en enhet, utan ingående distriktsgrupper väljer ”sina” (2) ledamöter utan att man tillsammans kan göra politiska bedömningar av styrelseledamöterna. Dessutom väljs de ofta ad hoc på sittande möte, utan att förberedas av en valberedning. Det gör den svag och ger regionfullmäktigegruppen större frihet än den bör ha. Dessutom ställer det frågetecken om hur ansvarsfrihet ska utkrävas av en styrelse som inte är kollektivt vald. Precis som representantskap i andra delar av arbetarrörelsen har den här typen av indirekta organ (valda av distriktsstyrelserna) förmågan att begränsa rörlighet och direktinflytande från medlemmarna. Inför förra revideringen av stadgarna så var vi flera som framförde att vi borde gå åt ett mer direktdemokratiskt organ. Varje gång bemöttes detta med att Representantskapet inte är ett medlems- eller partiföreningsorgan, utan ett organ för distriktsamverkan som majoriteten i repskapet tolkar som distriktsstyrelsesamverkan (med betoning på styrelse). Det är ytterligare en anledning till den här motionen. Ett representantskapsupplägg är inte effektivt om man på allvar vill ge utrymme för medlemsinflytande över regionpolitiken. Ytterst handlar det om den gamla konflikten kring parlamentariska grupperns självständighet. Vi menar också att partiföreningarna och den enskilde medlemmen är basen för partiet, inte distriktsstyrelser.

Vad vi föreslår:

I stället för en klumpig stor (ca 55 personer) församling som träffas 5-6 gånger om året och mest blir informerade kombinerat med en liten, icke-representativ, styrelse så föreslår vi en konferens och en demokratisk styrelse. En större regionkonferens (tänk Distriktsårskonferens) som diskuterar och tar beslut om program (t.ex. Hälso – och sjukvårdsprogram, Valplattform etc) och väljer en styrelse. Styrelsen får sedan ansvaret att jobba gentemot regionfullmäktigegruppen på samma sätt som ”normala” DS gör i förhållande till landstingsfullmäktigegruppen eller som Göteborgs DS gör i relation till kommunfullmäktigegruppen. Nu varierar dessa förhållningssätt redan i dag mellan olika delar av landet, trots samma stadgar. Det är en process som avgörs lokalt utifrån diskussionen om parlamentariska grupperns relation till partimedlemmarna. Vad som är viktigt är att vi får stabila grundregler som är tydliga för alla kommande regioner.

Vi vill dock understryka att vi inte vill skapa nya distrikt, utan en renodlad styrelse för att balansera regionpolitiken och också bidra som länk mellan medlemmarna/partiföreningarna och regionpolitiken. Det finns i alla fall i vår region mycket att göra för att stärka vårt lokala arbete med sjukvård, kollektivtrafik och andra regionala verksamheter.

Vi vill inte heller stressa fram några förändringar så här ett valår utan föreslår istället ett uppdrag till den nya partistyrelsen.

Yrkande

att kongressen ger i uppdrag åt den nyvalda partistyrelsen att till nästa kongress arbeta fram ett förslag på nya generella stadgar att använda vid de fall en region omfattar flera partidistrikt

att detta förslag bygger på “Årskonferens” och en traditionell styrelsemodell i stället för representantskap

Mikael Wallgren, Jesper Berglund, Backa, Mats Heden, Herrljunga, Kerstin Hultman, Lundby

D14 ENSKILD

Någon gång måste vi väl bli färdiga?

Vänsterpartiet bildades för att avskaffa kapitalismen och bygga socialismen. Efterhand har andra strömningar som feminism och miljö lagts till partiets politik. Partiets kärnfrågor kretsar kring konflikter som går att avgöra om de är lösta eller ej. Antingen är samhället jämställt eller så är det inte det. Antingen håller sig de mänskliga aktiviteterna inom hållbara planetära gränser eller ej. Antingen lever vi i ett klassamhälle eller i ett klasslöst samhälle.

Stadgarna borde återspegla detta faktum och andas en optimism att vi snart är färdiga. Därför behöver stadgarna en skrivning om hur partiet skall läggas ner.

Det torde vara uppenbart att ett parti grundat i klasskamp inte har någon plats i ett klasslöst samhälle; ett feministiskt parti inte har någon plats i ett jämställt samhälle; att ett parti som har föresatt sig att de mänskliga aktiviteterna skall hållas inom planetära ekologiska gränser har ingen uppgift när så är fallet.

I det klasslösa samhället kommer demokratin fungera annorlunda än nu under senkapitalismen. Såväl frågorna som tarvar beslut och formerna för dessa beslut är omöjliga att förutse idag.

Kort sagt: Vänsterpartiets uppgift är att mänskligheten lämnar sin förhistoria och när det är gjort har partiet ingen roll längre. Tvärt om finns det stora risker med att behålla partiet. Se bara hur det gick i öststaterna när de som störtade de feodala härskarna ville behålla makten. Samma sak kan sägas om den svenska socialdemokratin. Av bl.a. rädsla om sina egna maktpositioner har de inte måttat med att slutföra sin reformistiska agenda och avskaffa kapitalismen och klassamhället.

Vänsterpartiet har därmed en skyldighet att avveckla sig när den historiska uppgiften är fullgjord.

Vad skall vi då göra med partiets resurser? Det rimligaste är att skapa en stiftelse där delar av partiets lokaler används till utställningshallar där kommande generationer får lära sig om partiets roll och hur det var att leva i mänsklighetens förhistoria där människor delades in i klasser och ett patriarkat fjättrade främst kvinnor men även män.

Yrkande

att en ny rubrik och paragraf tillförs stadgarna enligt följande:

”Partiets upplösande

§159 Ett parti grundat i klasskamp inte har någon plats i ett klasslöst samhälle; ett feministiskt parti inte har någon plats i ett jämställt samhälle; att ett parti som har föresatt sig att de mänskliga aktiviteterna skall hållas inom planetära ekologiska gränser har ingen uppgift när så är fallet. Vänsterpartiet har därmed en skyldighet att avveckla sig när den historiska uppgiften att få mänskligheten att lämna sin förhistoria är fullgjord.

Beslut skall fattas med enkel majoritet på två av varandra följande ordinarie partikongresser.

Av partiets kvarvarande resurser skall en stiftelse bildas som har till uppgift att informera kommande generationer om partiets historiska roll och hur det var att leva i mänsklighetens förhistoria där människor delades in i klasser och ett patriarkat fjättrade främst kvinnor men även män.”

Jöran Fagerlund, Angered